

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitium VIII. De Magnificentia, qua cum Ecclesia tractat hoc
Sacramentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

30 EXERCITIVM VIII.

aut sapius habuisti, & non è vestigio diuina uisionem sensisti, propterea tamen securus non es; quia hi Heretici, sapius etiam sacrosancta hac mysteria uoluerant, & indignis modis tractauerant, nec tamen diuina animaduersione statim extincti sunt, sed demum, cum de sceleribus suis non peniterent, diuina uoluntate, à proprijs canibus comesti fuerunt.

Orabis pro Concionatoribus, ut non inaniter glorientur, Christi que excellentiam non suam prædicent.

EXERCITIVM VIII.

De Magnificentia, qua cum Ecclesia tractat hoc Sacramentum.

PUNCTA MEDITATIONIS.

I. **C**ONTEMPLARE anima pia, quomodo S. Ecclesia à Spiritu sancto gubernata, nihil eorum quæ ad honorandum augustissimum hoc Sacramentum conferre ualeant, prætermittat. Primò enim omnes Ecclesiæ, quæ per uniuersum

DE SAC. EVCHARISTIAE. 51

terrarum magnificentissimè architectatae sunt, ad huius Sacramenti cultum ac venerationem præcipuè pertinent.

2. **CONSIDERA** magnifica & sumptuosa tabernacula, Sacerdotum vestes splendidas, pretiosos pannos, cæteraque Altarium ornamenta, & sacros Missarum ritus, ad decentiam & magnificentiam huius Sacramenti institutos esse.

3. **REVOLVE** quanta in festiuitatibus, quando in publicum sacrosancta Eucharistia profertur, ad illius venerationem fiant. Quam solenni cum processione, quanta cum multitudine luminum, quam festiuo cum campanarum sonitu, & Musicorum melodijs deferatur? Quam vnusquisque laboreet vt illorum dierum festiuitatem, quam religiosissimè celebret, Christumque maximis quibus potest honoribus prosequatur, vt sic contumelias quas sustinuit, cum per vrbes Hierosolymitanæ plateas traheretur, refarciat.

4. **CONSIDERA** maximos etiam Principes viso augustissimo hoc Sacramento in genua procidere, vt illud venerentur & adorent; confiteanturque illum esse verum Dominum, à quo omnis ordinata potestas existit.

98 EXERCITIVM VIII.

3. EXPENDE omnem hanc magnificentiam & apparatusum, qui caelesti huic Sacramento exhibetur, quamuis nihil sit in comparatione eorum quae meretur, Christum nihilominus acceptare, magnifacere, & tanto gratiorem habere, quanto fructus inde nascens ad utilitatem animarum nostrarum reuertitur.

COLLOQVIVM.

Quid tu Domine nostro eges apparatusu, quando quidem magnificentia tua à seipsa tam ingens est, vt nullo fine terminetur? Eia Anima mea, quamuis Dominus bonis nostris opus non habeat: attamen nobis necessarium est, facultates & vitam in honorem & obsequium tanti Domini & benefactoris nostri expendere, quo sic aliquatenus obligationi nostrae satisfaciamus. Si enim quando DEVS cum filiis Israël habitare decreuerat, Salomon aedificauit ei templum admirabile, & obstupendum: Nos, qui ab eo maioribus fauoribus, & singularioribus beneficijs ornati ac praesentati sumus, cupiente illo nobiscum reuera & corporaliter commorari, non aedificabimus ei magnifica templa; non erigemus sumptuosa Tabernacula, non
 pixides

pixides siue arculas ex auro & argento fabricatas, in quibus asseruetur, ei consecrabimus: Non ad illius honorem luminaria, quæ dies noctesque coram ipso luceant, accendemus: O sancta Ecclesia exorna sacras ædes, quantum potes tapetibus, aulæis atq; luminibus; fac omnia resonent suauibus concentibus, & melodijs; institue solennes admodum processiones, nunquam enim tanto honore, quanto tanta maiestas digna est, illam afficies,

O ingrata Synagoga, Dominus hîc quæ hodie tam amplissimis honoribus à nobis affici conspicis, est ille, quem tu beneficiorum illius immemor, in vrbe Hierosolymitana plateis multis contumelijs inhonorasti; quem tu magna cum ignominia per semitas regie vrbe protraxisti. Aspice quantis nunc honoribus & præconijs per omnes totius mundi ciuitates decoretur. Intuere illum attentissimè, quia non habet ultra manus vinctas, nec funem collo circumligatum, sed his successerunt aureæ catenæ & inæstimabiles gemmæ, quibus et pixides & arculæ, in quibus asseruatur, adornantur. Non auditur amplius funesta illa tuba mortis prænuncia, nec præfertur ei vexillum mortis; sed resonant tubæ gaudij & lætitiæ, atque præferuntur ei vexilla

triumphalia. Non clamat populus *tolle & crucifige*, sed gaudens & exultans vnanimiter vociferatur: *Vivat I E S V S*. Et tu anima mea, quid ad laudandum Salvatorem agis? Quid pro illo honorando moliris? Non venit tibi in mentem Angelos de caelis in stabulum descendisse, vt hanc Maiestatem venerarentur, & debitis laudibus exornarent: & tu in Ecclesia, in conspectu atque praesentia eiusdem Maiestatis, animo confistes distracto, & per diuersa vaganti? tu ibi huc illucque ad creaturas inaniter intendas, oculos conuertes, nec Creatorem tuum attendes ac reuerberis?

ORATIO.

Omnipotens sempiternae DEVS, qui nullum honorem aut sacrificium tibi oblatum suscipis, nisi ab interno & amoroso affectu proficiscatur: Da mihi cor mundum, & spiritum rectum innoua in visceribus meis, vt honor, quem augustissimo huic Sacramento defero, maiestati tuae gratus, iucundusq;, & anima mea salutaris ac meritorius sit.

MIRACVLA.

VRBEVETI (quæ Ciuitas Italiae est) corporale asseruatur sanguine tinctum : quod sic accidisse memorant. Sacerdos quidam dum sacra Missarum solennia celebraret, de panis & vini transubstantiatione hæsitare cepit. Cumque Missam continuaret, atque ad hostiæ fractionem peruentum esset, statim ex hostia, quã fregerat, sanguis viuus emanare cepit, & ad eò corporale cruore tinxit, vt nulla ratione deleri potuerit. Cuius rei Urbanus Pontifex certior factus, Corporale deferri iussit, & solemnitate instituta in Ecclesia Vrbeuetana recõdedit: eodemq; miraculo motus, sacratissimi Corporis solemnitatẽ V. Feria post octauam Pentecostes, cum solemnibus supplicatione instituit. Miraculũ hoc alij in Castro Vulsini, alij in Osmio, qui locus intra Dioccesin Vrbeuetanam situs est, accidisse referunt. S. Antonin. *par. 3. tit. 19. cap. 13. §. 1.* Et Ioannes Stephan. Durant. *de ritib. Eccles. lib. 2. cap. 39.*

In vitis Patrum legitur, Seni cuidam sacrificanti, solitos fuisse Angelos, ad sanctissimorum horum mysteriorum venerationem, assistere. Accidit quodam tempo-

re ut idē Senex à Diacono admoneretur, ut ceremonias suas mutaret, eas enim magis hereticas quā Catholicas esse, ijsq; D E V M nō tā honorari, quā offēdi asserbat. Sed ille Diaconi monita negligens, in ceremonijs suis perstitit; quare iterū à Diacono admonitus est. Dubitare igitur incipiens, de ritibus suis ab Angelis, quos Missarum solennijs interesse, atque sibi assistere conspiciat, percunctatus est, quos demum ritus sequi deberet, quibusque magis honoraretur Christus in sanctissimo hoc Sacramento: Cui responderunt Angeli; illas ceremonias, quas Diaconus sequendas esse monuisset, amplectendas esse. Quibus ipse: Cur ergo hactenus de hoc errore me non commonuistis? At illi responderunt: D E I voluntas est, ut homines ab hominibus moneantur & instruantur.

DOCUMENTVM.

Fili, omnes labores & sumptus, qui ad honorandum augustissimum hoc Sacramentum impenduntur, Christo, qui in eo reuera presens est, sunt. Ideoque hilari ac lato animo, in festis ipsius ad illum honorandum omnes tuas vires & industriam conferre debes: & certè

DE SAC. EUCHARISTIAE. 57

tò tibi persuadere, quod non modò in hac
vita multis beneficijs te ornaturus, sed et-
iam omnes tuos sumptus & labores, post
hanc vitam copiosissimè remuneraturus
sit.

Orabis pro Verecundis, vt DEVS illis
tribuat commoditatem pergendi ad hono-
randum sanctissimum Eucharistiæ Sacra-
mentum.

EXERCITIVM IX.

*Sacramentum hoc dignè suscipien-
tem illuminare.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. **C**ONTEMPLARE anima pia,
quomodo Sacramentum hoc, quia
in eo, verum mundi lumen præsens est,
illuminat mentem suscipientis, omnesque
ab ea tenebras effugat; non aliter ac sol no-
ster visibilis, quando manè exoritur, noctis
caliginem dissipat.

2. **C**ONSIDERA nihil esse quod
tanto perè excæcet animam sicut peccatū:
atque inde fieri, quod peccator, dum non
videt laqueos & offendicula semitæ per
quam